

KERESTEM - RÁM TALÁLT

Szilágyi Révész József

Szilágyi Révész József:
KERESTEM - RÁM TALÁLT

Gimnazista koromra datálom, hogy komolyan keresni kezdtem emberi példaképet, a korábbi magyar forradalmárok helyett, aki még többet jelenthet majd nekem. Abban az időben vált híressé Martin Luther King, afrikai származású, amerikai lelkipásztor. Elolvastam egy róla szóló könyvet, és nagyon megtetszett az élete, sajtóságos erőszakmentes polgárjogi harca. Még egy versben is megemlékeztem róla:

Martin Luther King

Leteszem a fegyvert, az erőszakot,
levetem a harci orgiát:
legenda nélkül is hős vagyok.

Halkan lépdelek mögötted...
Harcunktól megbékél a világ,
ha megnyitunk átkos öklöket.

Napot csókolunk fekete égre,
nagy napot, lelkesen.

Diktatúra helyett nem
diktatúra kell, hanem béke.

A könyvből azt is megtudtam, hogy egyik nagy emberi példaképe Mahatma Gandhi volt. No, ez újra felkeltette az érdeklődésemet, ki lehet ez a nagy példakép: sikerült ő róla is szerezni egy könyvet, azt is elolvastam, nagy érdeklődéssel. Megtudtam, hogy Gandhi példaképe - Jézus volt.

Jézus Krisztus.

Zárult a kör.

Hívő családban nőttem fel, elindultam emberi példaképeket keresni, és kiderült, hogy akiknek a gondolkodása és élete megragadott, azoknak Jézus volt a példaképük.

Úgy jártam, mint a példázatbeli két szerzetes, akikről Görög Tibor: Csendes szobák - nyitott ablakok című könyvében olvashatunk:

'Régi történet szól arról, hogy két szerzetes csodás ígéretet talált egy pergamen lapon. E szerint a világ ezer útjának végén van egy ajtó, ahol összeér a menny és a föld. Aki ezen az ajtón bekopogtat, az előtt megnyílik, s küszöbén átlépve meglátja az Istent. A két szerzetes hosszú szabadságot kért. Elhagyták a kolostort, s útnak indultak, hogy megkeressék azt az ajtót. Bejárták a világ ezer útját. Találkoztak ezer kísértéssel, tengernyi szenvedésen vergődtek át. Megöregedtek és elfáradtak ugyan, de Isten közeli látásának vágya fiatalos tüzzel vitte őket egyre tovább. Egy napon célhoz értek. Ott volt az ajtó, ahogy a régi írás ígérte. Ott a küszöb, s azon túl... - majd Isten. A várva várt pillanat itt volt, az ajtó megnyílt, szemüket behunyták, úgy lépték át meghatottan a küszöböt. Amikor kinyílt ismét szemük - kolostorukban találták magukat. Ugyanott, ahonnan sok évvel azelőtt csodavárón elindultak. Asztalukon a nyitott Biblia feküdt, kint megszólalt a harang reggeli imára és a napi munkára...'

Hamarosan elérkezett az az idő is, amikor Jézus rám talált. Megszólított. Nem tudtam nemet mondani. Azóta sem tudok, csak újra és újra igent mondani Neki.

...És megváltozott az életem. Már nem érzem magányosnak magam, hanem olyan boldog embernek, aki senkivel nem cserélne.

Úr Jézus Krisztus. Nem tudok jobbat.

Befejezésül még két kis vers Öröla:

Szenvedés

Elvették ruháját. Úgy, mint Bárány,
túrte. Vére folyik majd, fázni fog,
szája kiszárad. Száz seb a hátán.
Ziháló bordái: ég-föld közt grádicsok.

Vallomás

Példaképet kerestem. Nem volt jobb

Tenálad. Most már nem csalódom.
Újra régi Könyvedben lapozok.
Mert célba visz, jó itt hajódon.

Forrás: www.keresztenydalek.hu